

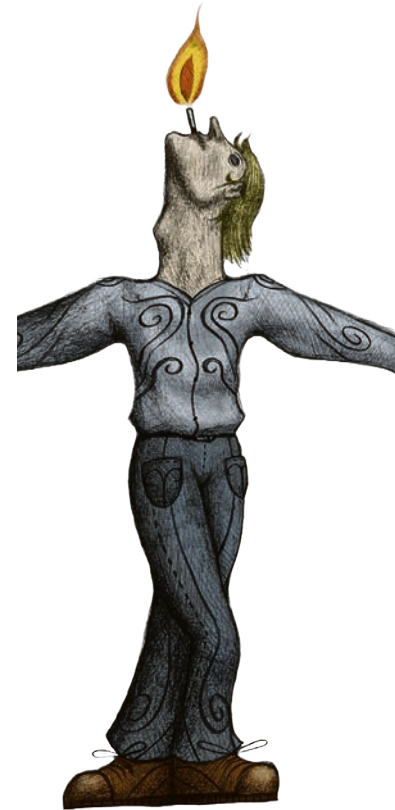
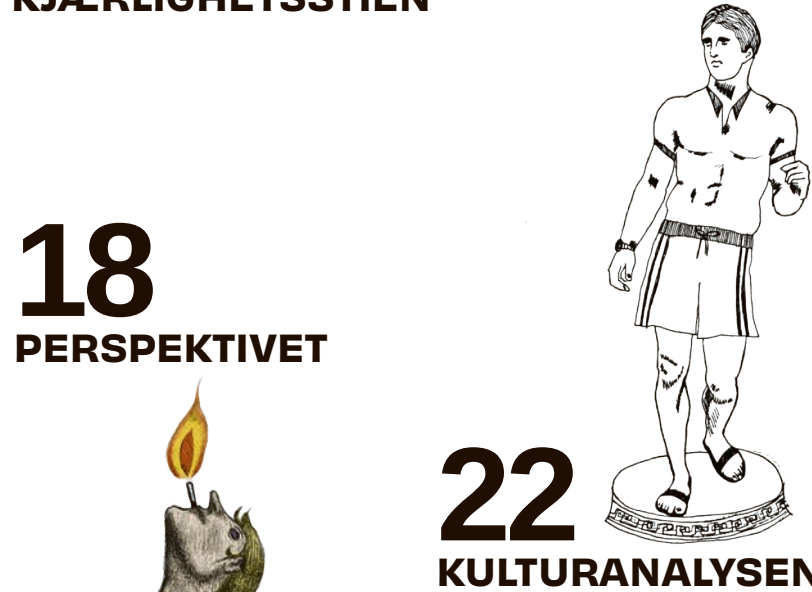
UNIVERSITAS MAGASINET

Jakten på kjærligheten

INNHold

INNHold
02
28. MAI 2025

REDAKSJONEN

MAGASINREDAKTØR
Dagne Omland

ANSVARLIG REDAKTØR
Dagny Mathilde Mohn

DESKSJEF
Mona Soopalu

MAGASINFOTOSJEF
Sara Aarøen Lien

BIDRAGSYTERE: Agnes Felicia Sandmo Brenna, Casper Ingebretsen Hauen, Emil Danielsen, Elisa Turcato Bakken, Ingrid Borvik, Freyja Eikrem Ims, Nils Jakob Nydal, Sigrid Ewing, Susanne Njølstad Skandsen, Sofie Martesdatter Granberg, Ohla Korop, Sara Aarøen Lien og Dagne Omland.

DESK: Mona Soopalu, Lia Askew, Nora Hognes Berg og Ida Fjeld

FORSIDE OG BAKSIDE: Sara Aarøen Lien

Magasinet er et bilag i studentavisa Universitas. Universitas arbeider etter Vær Varsom-plakatens regler for god presseskikk. Den som mener seg rammet av urettmessig omtale oppfordres til å kontakte redaksjonen.

DU SKAL FÅ EN DATE I MORGEN

Tekst Dagne Omland Illustrasjon Emil Danielsen

Når jeg synes noen virker intimiderende, forestiller jeg meg dem ikke nakne, men forelska. Jeg tenker på klissete kjærlighetssanger på øret, å møte opp på alle mulige barer og fester i håp om å få et glimt av sin utkårede og en overdreven fnisetehet ingen andre kan fremprovosere. Jeg tenker på den streite familiefaren Elliot i filmen *Hannah and Her Sisters* idet han får øye på sin forbudte forelskelse spasere ned avenyen. I samme sekund må han ha glemt både kone og barn, for den middelaldrende mannen setter plutselig på sprang ned parallellgata. I et heseblesende tempo spurter han forbi røde gatelys og tutende taxier og dampende kumlokk, før han endelig bråstanser ved et gatehjørne, akkurat i tide til å vinke nonchalant idet hans utkårede skal til å krysse gata. Hun, totalt uvitende om hvilken kraftanstrengelse han har gjort seg for akkurat dette øyeblikket, smiler tilbake. Og med det har løpeturen fått sin avkastning. De to slår følge videre – hun, et offer for en jakt hun selv ikke en gang vet har funnet sted.

Denne katt og mus-leken har preget vår forestilling om kjærlighet i alle tider. Det er en kamp du kan gå seirende ut av – bare du spiller kortene dine riktig. Og i motsetning til det meste annet her i verden, kan alle som vil være med, og vi har alle blitt lovet en premie med oss hjem.

I en tid hvor rundt 30% av nordmenn er single og nærmere halvparten av alle par ender med å skille seg, sitter mange av oss igjen med følelsen av at de har misforstått spillereglene. Ikke en gang ved algoritmenes hjelp ser vi ut til å knekke koden.

Heldigvis er kjærlighet mer enn romantikk og erotikk. I vårens utgave av magasinet kan du lese hvor-

KJÆRLIGHET MER ENN ROMANTIKK OG EROTIKK

dan kjærlighet kan vise seg i alle slags former og fasetter. At forelskelse ikke nødvendigvis betyr heftig sex ved hvert ledige øyeblikk. For kanskje har intimitet, forelskelse, begjær og kjærlighet blitt til så flytende begreper, at forventningene våre til hva et forhold skal romme har endt opp med å bli et uoppnåelig ideal?

Da er det viktig å ha andre relasjoner å kunne falle tilbake på. Er det en bromance, kjær hund eller søster; i dag er platoniske forhold mer essensielle enn noen gang. Når antallet *hinge-dates* nærmer seg tosifret, er vennskap en god klippe å lene seg på i påvente av *the perfect match*.

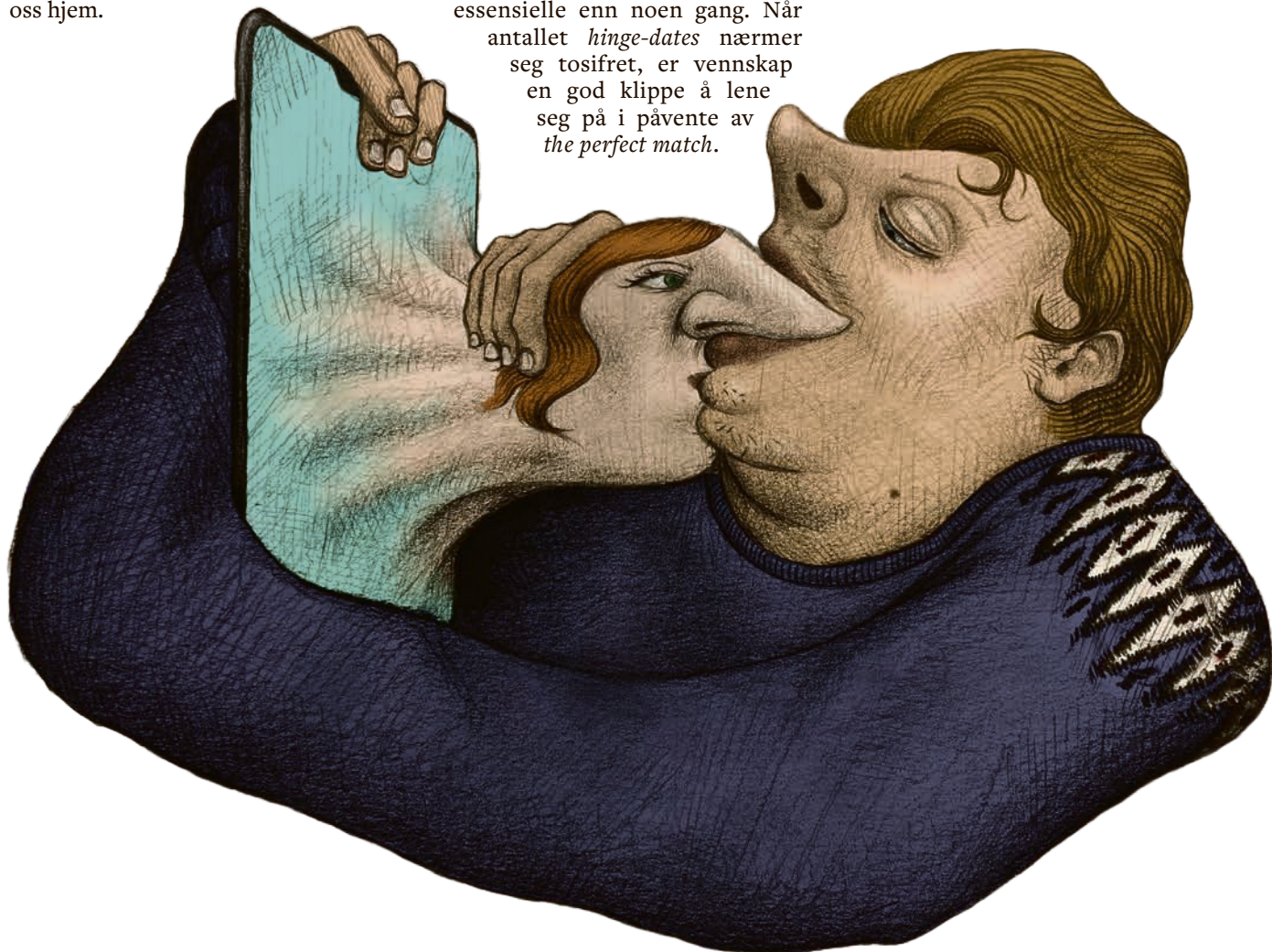
Heldigvis finnes det alltid én som aldri sveiper venstre. Som aldri *ghoster*, sender uoppfordrede speilselves eller «glemte en avtale».

Self love har blitt mantraet i vår tid. Og selv om det ikke er like lett å få øye på andre når man har fortapt seg i sitt eget speilbilde, er det tross alt tryggere. For kjærlighet er skummelt: Du kan velge akkurat hvor mye du gir av deg selv, men aldri hvor mye den andre gir tilbake.

Det er nettopp denne tillitserklæringen som kan oppleves så euforisk når den endelig er gjensidig. Kanskje er det også derfor vi aldri gir opp. Kanskje er det derfor vi fortsetter å trækker oss gjennom den samme løypa i Frognerparken og venter tålmodige på at skummet på kaffe latten på andre enden av bordet skal nå skålbunnen, slik at vi på ny kan dytte opp samme café-døren igjen uka etter.

For kjærligheten er ingen jaktmark. Det er ikke noe du ved hjelp av litt kløkt og strategi kan penetrere med amours pil. Uansett hvor rask du er på beina. Kjærligheten finnes i hver og en av oss – kanskje finnes det under konserthuset, øyeblikket vi stryker en katt eller i gangene på gamlehjemmet. Og det er aldri for sent å samle til seg mer: Du har mange blanke ark og fargestifter i vente.

universitas@universitas.no

EINASTE PROBLEMET TIL ERIK (91) ER Å *fa den opp*

Tekst Nils Jakob Bakke Nydal

Foto Susanne Njølstad Skandsen

Erik (91) er singel, trener kvar dag – og har prøvd seg på Tinder. Hans innboks var full av interesserte.

EREKTIL DYSFUNKSJON: For Erik Wibe handlar det ikkje nødvendigvis om prestasjon, men om nærleik.

Saken fortsetter»

Den dagen Erik Wibe meldte seg inn på Tinder, hadde han vore hos tannlegen. – Eg fekk ei ganske hard behandling, seier han.

– Eg skuldar på dopet.

Men det vart i alle fall startskottet for det vi kallar «tindrifseringa» av pensjonistlivet til Erik. Det var eit eksperiment, ikkje ein desperat jakt på kjærleik, men no er han avlogga.

Men ja, han har vore der.

Og ja, han fekk svar.

Masse svar.

Med tennis, friidrett og bøker i profilen, valde Erik ærlegdom som strategi. Han la ikkje skjul på livsstilen sin – han er avholdsmann, legg seg tidleg og står opp tidleg.

– Det er ikkje så populært å seie nei til alkohol, seier han og legg til at det må vere ekte. – Ein kan ikkje skjule seg bak alkohol. Tinder eller ikkje, så må folk få sjå kven du er.

PIKENES ERIK

Wibe har lang fartstid som både tømmerhoggar og fabrikkarbeidar, og seinare som bokforfattar og treningsentusiast. Han er 91, men han trenar kvar dag og seier at han trivst best når han har noko å strekke seg etter – gjerne bokstaveleg talt.

Eit år etter at kona hans døydde valde han å lage ein brukar. Han hadde ikkje mange bilete, men han meinte det var nok for å få “matches”.

– No skal du høyre. Eldre...single...menn dei svømmer i damer, seier han og ler godt.

Du lurar sikkert på om denne pikenes Jens framleis er singel? Ja det er han.

Sjølv om han no har logga av appen, meiner han Tinder har ein viss verdi – òg for dei godt vaksne.

– Ein må berre vite kva ein vil. Eg var ikkje ute etter å flagre rundt. Eg ville berre prate, bli kjent. Og det gjorde eg. Nokre av damene eg møtte var yngre, ofte frå tennismiljøet. Andre var jamaldrande – eller til og med eldre.

– Ho eine var 96 og lege, men det syntest eg kanskje vart litt gammalt,

HO EINE VAR 96 OG LEGE, MEN DET SYNTTEST EG KANSKJE VART LITT GAMMALT

humrer han.

Han legg til at han satte ei grense på rundt 75 år. Han hadde på eit tidpunkt grensa heilt nede på 50, men det vart for mykje.

Erik meiner bestemt at kjærleik ikkje er noko ein nødvendigvis blir ferdig med, sjølv om ein har passert 90.

– Eg har møtt mange kjekke damer, men det er ingen som toppar kona,

TINDER GULL: Erik Wibe vart lei av maset på å måtte betale på tinder for å finne kjærleiken.

der alt skal koste ekstra. Eg trur det var eit pengehjall, rett og slett. Så då vart det med det eine forsøket. No foretrekk eg å møte folk i det verkelege livet. På treningssenteret, på tennis, eller berre ute på ein tur.

– På treningskurset er det eg åleine som mann med tretten andre damer. Du kan seie det er ganske sosialt...

Erik har ikkje noko stort sjekketriks – anna enn å vere seg sjølv og vere interessert.

– Eg har ofte møtt folk gjennom aktivitetar. Og så må ein ha tolmod. Eg tenker ofte fem år før eg spør om noko meir enn ein kopp kaffi. Mange eldre har mista ektefellar, og det tek tid før ein er klar for noko nytt.

KORLEIS VINNE PÅ TINDER? - IKKJE BARIS-BILETE

Har du lyst til å prøve Tinder, men anar ikkje korleis du skal sjå ut som ein både tiltrekkande og truverdig versjon av deg sjølv i éin og same selfie? Då har Erik Wibe (91) nokre solide tips, basert på livserfaring, apperfaring og null bilete med bar overkropp.

– Skriv kva du likar. Ver ærleg. Ikkje lat som om du er 30 viss du er 70. Og for Guds skuld: Ikkje legg ut bilete i baris! Eg gjorde ikkje det. Berre eit heilt vanleg bilete, det held lenge.

På tinderprofilen hans brukte han heller ikkje bilde av seg sjølv med ein stor fisk, heller hadde han inga bilete der han flexer peng eller rikdom.

Han ser ikkje bort frå at fleire eldre kunne hatt glede av å prøve Tinder, eller berre vere meir opne for flørt.

seier han. Dei var gift i mange tiår. – Det set standarden, veit du. Men det betyr ikkje at det ikkje finst hygge og nærleik å hente i seinare år òg.

For Wibe handlar det om personlegheit.

– Når du blir eldre, så ser du ikkje berre på utsjånad. Du ser på korleis folk er. Du blir meir forelska i heile personen, og ikkje berre det første inntrykket. Og det er kanskje den største forskjellen frå då ein var ung, meiner han.

DEN VIL IKKJE OPP...

Sjølv om du tenkjer no at Erik er draumemannen så er han open om at han ikkje kan tilfredstille alle behov.

– Ja eg har jo fått ein del problem med å fremføre, seier han rett ut og ler høgt.

Han snakkar gjerne om tema som mange eldre vegrar seg for å ta i: sex, forelsking, einsemd.

– Det vert snakka altfor lite om sexlivet blant oss eldre. Men du, det vert kjøpt mykje Cialis, sånn tabletter mot erekttil dysfunksjon, så noko må jo skje, seier han og ler. Han tykkjer det er viktig å vere open.

For Erik handlar det ikkje nødvendigvis om prestasjon, men om nærleik, varme og det å vere open med kvarandre.

– Ein må jo snakke om det. Det er jo ein del av livet, sjølv etter 90.

Likevel – sjølv om han synest Tinder var artig ei stund, vart han lei.

– Det var mykje mas. Mange tilleggstenester ein måtte betale for, og eg likar ikkje den modellen

ELDRE...
SINGLE...
MENN...
DEI
SVØMMER
I DAMER

NYFORELSKA: For Erik Wibe går ikkje kjærleiken ut på dato.

– Det er mange einsame, særleg blant menn. Damer er betre på å vere sosiale. Dei snakkar meir saman, lagar selskap og treff kvarandre. Menn har ikkje alltid det same nettverket, og det trur eg er eit problem.

Erik sjølv har funne sin balanse: Han er singel, aktiv og fornøgd med det.

– Eg har det bra, eg. Men det er alltid hyggeleg å få ein god samtale – anten det skjer på ein date, eller berre over ein kopp kaffi. Det viktigaste er å vere open for det som kjem. Og vere seg sjølv. Tinder eller ikkje.

DATING MED HØREAPPARAT

Det har aldri vore heilt tomt for kvinner i livet til Erik Wibe – og no, i hans nittiande tiår, er han kanskje meir populær enn nokon gong.

– Du treng egentleg ikkje gjere så mykje. Det er berre å møte opp, så er du i mindretal med éin gong. Det er som å vere potet på eit julebord – alle vil ha deg, seier han og gliser.

Men å vere pensjonist-playboy kjem ikkje utan utfordringar. For der det er mange damer, er det også kamp – om meir enn kjensler.

– Det blir ein del krangel om både kaffi og toalett, innrømmer han tørt.

– Og hugs at vi alle har høyreapparat, så det blir mykje misforståingar. Ein date eg var på, sat vi og snakka i kvar vår retning i ti minutt før vi skjønte at vi var heilt vekke.

Erik har lært seg å ikkje stresse. Han

likar best å møte folk på gamlemåten: i selskapsliv, i turlag, eller berre i ein tilfeldig samtale over ein kaffikopp.

– Eg har invitert damer eg har

møtt i selskap. Ein gong spurde eg ei som nyleg hadde mista mannen sin, og ho var litt usikker. Så vi gjekk ein roleg tur i staden. Det er ofte ein god start, og det kostar ingenting. Berre ein jakke, gode sko og litt tolmod, seier Wibe.

Og kanskje eit batteri til høyreapparatet...

– Det er mykje som kan svikte i min alder. Men samtalen, den held eg varm, seier Erik med eit skråblikk.

Så om du sit der og trur kjærleiken har gått ut på dato, hugs på Erik. 91 år, trenar kvar dag, skriv bøker, og har ein Tinder-karriere han fortel om med både glimt i auga og varme i stemma. Han har sveipt seg gjennom eit heilt liv, og framleis har han både latter og livsglede på lager.

– Ver deg sjølv, sei hei, og ta med deg litt ekstra tolmod.

EG HAR MØTT MANGE KJEKKE DAMER, MEN DET ER INGEN SOM TOPPAR KONA

28. MAI 2025 **Ø** PORRETET

FINSLIPT *BEGJÆR*

NÅ ER DET NOK: Mot slutten av 20-årene fikk Maria Kjos Fonn et ønske om å styre livet i en annen retning.

Tekst Elisa Turcato Bakken
Foto Sigrid Ewing

Du har kanskje sett navnet ved siden av boktitler som «Heroin chic» og «Kinderwhore». Med et forfatterskap som blant annet tematiserer offerrollen, spiseforstyrrelser, rusavhengighet – og alltid et aspekt av å se og bli sett, har Maria Kjos Fonn etablert seg som en av samtidens viktige litterære stemmer. Fonn debuterte allerede som Blindern-student. En tid som for henne ellers var preget av et enda ukontrollert begjær og flyktige romantiske forhold. Siden den gang har hun blitt 35 år, gift og litt klokere på kjærligheten.

DÅRLIG IMAGE: Da forfatteren giftet seg kondolerte venner og bekjente i kommentarfeltet.

28. MAI 2025

PORTRETET

– Før var jeg redd for HF-gutter. I dag er de redde for meg, sier forfatter Maria Kjos Fonn. Universitas møter henne i en lesesal på Blindern – et sted hun ikke nødvendigvis savner, men hvor hennes nyeste roman «Maragret, er du i sorg» blir utgangspunkt for et emne om tabuer ved nevnte fakultet til høsten.

– Jeg husker jeg var i et forhold med en på Blindern som sa til meg: «I øynene dine er det noe som ser etter spenning, men under der er det noen som ønsker seg trygghet», forteller Fonn.

I kommentaren lå en sannhet for en ung kvinne som gjennom 20-årene aldri var i et langvarig forhold. Begjæret forstår hun som noe ofte mørkere enn kjærligheten,

mer koblet opp mot det seksuelle og en drivkraft. Og i den kraften lå det for Fonn en rastløshet og søken etter spenning som fikk styre en stund. Selv om hun nok var litt lei av begjærets rastløshet allerede da,

SOM 15-ÅRING LESTE JEG DESSVERRE EN SELVHJELPSBOK

var tilknytning og forpliktelse særlige utfordrende aspekter for Fonn i romantiske forhold.

– Det ble til at folk liksom skulle respektere min forpliktningsangst og til slutt ble det en slags unnskyldning, sier hun.

Angsten rundt forpliktelse tenker Fonn

er mer vanlig i samtaler om negative sider ved menn i dating, der man hos kvinner i motsetning snakker om å være «needy» eller sårbar. Ifølge Fonn er sannheten jo nettopp at det ligger en stor sårbarhet, dypt der inne et sted, idet å ikke klare å knytte seg til noen.

ANDRES BLIKK

Da Fonn datet gutter var de gjerne eldre og ikledd ullgenser sittende på Det humanistiske fakultet. Fra dem fikk hun ofte påpekt sin femininitet. De ofte noe yngre kvinnene hun datet ble derimot tiltrukket av noe annet i henne. Kanskje en «edgyness». Selv merket Fonn et ytterligere fokus på utseende hos kvinnene hun ble tiltrukket av.

RASTLØSHET I SJAKK: I dag kanaliserer Fonn rastløsheten som tidligere fikk friere spillerom.

Hvordan hun betraktet kvinner med en form for «*the male gaze*», og slik var en del av objektiviseringen man gjerne opplever andre vei.

– Det er jo fint å bli begjært av rett person, men som kvinne kan det jo også være litt stress, påpeker hun.

Fonn trekker frem Elise og Charlotte, følgende hovedkarakterene i romanene «*Heroin chic*» og «*Kinderwhore*». For disse kvinnene blir det å være et objekt for andres blick en betydelig del av deres identitet. Ambivalensen som ligger i dette fanger karakterene på ulikt vis. Charlotte går inn i en slags forførende rolle som gir mestring, men som også fører til utstrekning av egne grenser. Også har vi Elise som ifølge Fonn ser så bra ut at hun sliter med å skaffe seg en egen personlighet.

– Det sies jo at kvinner, særlig attraktive kvinner, kan utvikle en slags dobbel identitet, hvor de lever i andres imaginære blick, sier Fonn som videre kommer i tanker av en gammel erotisk novelle hun leste i studietiden hvor fokuset lå på kvinnens kvaliteter: «Han kysser de fyldige leppene mine, han berører de vakre brystene mine» også videre.

– Poenget er kanskje at mange kvinner kunne hatt godt av å ta mer eierskap over eget begjær, eller sitt mer utoverskuende begjær da, sier hun.

Slik beveger Fonn seg mot iscenesettelsen av en selv som sosiale plattformer legger opp til. En utvikling som byr på nye potensielle problemstillinger.

– Gjennom å bli så mye sett på sosiale medier blir det kanskje en viktigere del av hvordan vi ser oss selv. Spørsmålet er jo om det kan endre seksualiteten litt, sier Fonn og er heller ikke fremmed for hvordan slike rammer kan føre til forvirring. Plutselig kan man bli sittende igjen og lure: «Poster jeg egentlig for å bli sett av en spesiell person? Hvor mye av dette handler egentlig om sex?», spør Fonn retorisk.

– Jeg har jo også lagt ut noen bilder av meg

selv jeg synes er fine, men det har blitt mye respons, sier Fonn og ler.

KONDOLERER

Da hun publiserte bilder fra sitt eget bryllup i 2021 kondolerte venner i kommentarfeltet for spøk. Hvorfor ekteskapet har et så dårlig rykte, eller inneholder en eim av noe anakront, finnes det flere grunner til, ifølge henne.

– Jeg tror rett og slett mange slutter å sette pris på partneren, begynner å stille høyere krav til den andre og ikke minst til livet, sier hun. Som relativt nygift ønsker hun heller ikke å uttale seg som en prest på vegne av kjærligheten og bekjenner at det å tilpasse seg

DET ER JO FINT Å BLI BEGJÆRT AV RETT PERSON, MEN SOM KVINNE KAN DET JO OGSÅ VÆRE LITT STRESS

en partner over tid selvfølgelig byr på utfordringer som alt annet i livet.

– Men det ligger jo i tiden: tanken om at det alltid ligger noe nytt og venter et annet sted. Og det er det jo! Bare at man med den tankegangen igjen går glipp av noe annet, påpeker hun.

Med bryllupet fulgte også et godt råd: «Ha lave forventninger».

– Det er et fint råd. Hvis du virkelig undersøker det, så er kanskje ikke hverdagslivet med en langvarig partner så veldig kjedelig, sier Fonn. Som hun selv påpeker kan det å virkelig bli kjent med et menneske ta et helt liv. Å fremme et slikt samliv står ikke helt i tråd med tidsånden, blir vi samtidig raskt enige om. At begjæret tillates frie tøyler i en datingkultur som legger opp til tilfeldige møter og dyrker en pornoutvikling i retning sadomasochisme er det ingen tvil om, ifølge Fonn.

– Min teori er at sex er så avtabuisert at det kanskje ikke er nok med noen pupper, liksom.

Da blir en vanlig tiltrekning, eller et vanlig begjær, fort kjedelig.

Hennes eget råd til de unge med et enda utemmet begjær er enkelt.

– Vis interesse for personen. Slutt å spille spill og vær åpen om dine intensjoner.

INTERESSANT NOK FOR EKTEFELLEN

– Jeg leste om en gammel filosof, dessverre husker jeg ikke hvem, som skrev noe om hvor deilig det var å bli eldre. Seksualiteten fikk roet seg ned. Jeg skjønner hva han mener, sier Fonn med et smil.

Hun har blitt roligere med årene. Rastløsheten som ropte etter «å bare tenne på en bygning og drikke seg full» klarer hun å kanalisere. Selv om Fonn alltid var innstilt på å gifte seg med tiden, lurte hun likevel på hvor organisk den tanken forplantet seg. – Jeg leste dessverre en selvhjelpsbok som 15-åring. Budskapet fra forfatteren Elisabeth Wurtzel tilsa at man skulle gjøre alt, det vil si ta koin og leve så vilt som mulig. Når man fylte tretti var det derimot over. Beskjeden har jeg tydeligvis tatt innover meg, sier hun.

Logikken lå i hvordan man i 30-årene da ville ha nok personlighet til å kunne anses som interessant nok for ektefellen. Hun spør seg selv om livet hadde blitt bedre om boken forble ulest, samtidig som hun tviler på om de hun tidligere datet ville vært rett match i dag. Helt etter boken ble det allikevel ikke.

– Vi har for eksempel valgt å ikke få egne barn sammen. Jeg har hatt et tøft liv som krever noen prioriteringer, forklarer hun. Selv om Fonn påpeker den «syke» selvrealiseringslogikken Wurtzel inngår i, hadde hun kanskje likevel et poeng.

– Å ha vært gjennom ting tidligere kan være bra for den langvarige kjærligheten. Det er nemlig noe som heter 40-årskrise, avslutter hun.

**HVIS DU VIRKELIG
UNDERSØKER
DET, SÅ ER
KANSKJE IKKE
HVERDAGSLIVET
MED EN LANGVARIG
PARTNER SÅ
VELDIG KJEDELIG**

PORTRETT

13

28. MAI 2025

Veien til kjærligheten

*- ifølge
Dag Johan Haugerud*

Illustrasjon Kelly Andersen

Sommeren har igjen senket seg over Oslo, og mens gradestokken stadig stiger, har Universitas vært på jakt etter stedene der kjærligheten virkelig blomstrer. Hvem er vel da bedre å spørre enn selve regissøren bak kjærlighetstrilogien, Dag Johan Haugerud?

Er du forelska, kan du oppholde deg hvor som helst – alle steder vil framstå som smertelig romantiske. Med kjærlichkeit er det annerledes. Mens forelskelse i stor grad handler om øyeblikket, om å være i nået, har kjærlichkeit et element av nostalgi i seg. Når et sted gir deg en følelse av kjærlichkeit, kan det derfor handle vel så mye om at det er noe ved stedet som vekker et minne i deg.

1. Nasjonalbiblioteket. Tykke vegger av historie og kunnskap som gir deg en sammenheng. Det begynner allerede i trappen, og i kunsten i trappen opp til lesesalen. Selve lesesalen er antagelig et av de beste stedene å være alene sammen med andre. Det å sitte å se gjennom det lange rommet, se opp på lampene i taket eller opp på galleriet, gir en sjelden mulighet til kontemplasjon. Man bør også åpne seg for muligheten til å møte et annet blikk, så kikk opp over pultene, mellom lampene. Fungerer kanskje best om høsten.

2. London Pub. En av de best bevarte kulturinstitusjonene i Oslos kjærlichets- og seksualhistorie. Et sted man kan møte gamle og nye venner, høre gamle sanger om igjen, og kanskje også helt overraskende en tirsdagskveld finne noen å traske hjem sammen med.

Saken fortsetter»

3. Midtstuebakken. Et under-
vurdert sted, vil jeg si. Det å
gå opp eller ned Korketrek-
keren og sette seg på tribunen i Midtstu-
ebakken og se på alle som trener hopp er
et vel så bra tidsfordriv som noe annet.
Lyden av en skihopper som lander på
plast eller snø er kanskje ikke så roman-
tisk. (Om man ikke er nyforelska.) Men
det er noe helt annet. Det er et fint sted
å tenke seg om, og å ha en samtale med
en du kanskje vil tilbringe enda mer tid
sammen med.

4. Vår frelsers gravlund, samt kirkegården
bak Gamle Aker kirke. Disse to gravlun-
dene ligger bare et steinkast unna hver-
andre, men er helt forskjellige. På den første kan du
se de noe gjengrodde gravene til Ola og Tauno, som
en gang var et par, og som ikke ligger i samme grav,
men som heller ikke ligger så langt unna hverandre.
På den andre kirkegården kan du se en gravsten som
er overlesset med kjærlighet i form av stener, smyk-
ker, bamser, bilder og brev; et rørende og desperate
forsøk på å få den høyt elskede til å ha noe å varme
seg på i graven.

6. Derfra er veien kort til Oslo rådhus, et sted som er så fullt av kjærlighet og så mange ulike former for kjærlighet at jeg ikke vet hvor jeg skal begynne. Rådhuset er selve hjertet av Oslo, noe både brudepar, skatere, pendlere, turister, og veldig mange andre kjenner på kroppen hver dag. Det er et hus som representerer oss alle, både på innsiden og utsiden, og som derfor kanskje er Oslos mest generøse og kjærlighetsfulle sted. Et tips: Løp for å rekke Nesoddbåten mens rådhusklokka slår. Men ikke bli for lenge på Nesodden! Ta siste båt tilbake, still deg på dekk og se hvordan huset og byen bak trer langsomt fram i all sin pulserende glød mens du nærmer deg land.

5. Parkeringsplassen under Oslo Konserthus har en stemning som det er vanskelig å beskrive, men som frembringer alle slags følelser. Det er en parkeringsplass, med alle de mulighetene det tilsier. Og det er under et konserthus. Så – hvis du ikke har billett til selve huset, ta deg en tur på parkeringsplassen, se opp på lampene og bli stå en stund i lyset, vent.

SEX TIPS TIL EN NY NATT

Tekst Casper Ingebretsen Hauen

Illustrasjon Emil Danielsen

Om du håpet at dette magasinet kun skulle handle om tips og triks å ha med i baklomma i jakten på kjærligheten, må jeg dessverre skuffe deg. For mens noen deler spennende historier om sine seneste *one-night stands* og *situationships*, sitter andre av oss og drukner i et endeløst støy av sex-prat og ligge-kultur. «Du venter nok bare på den rette», pleier folk å svare når jeg forteller at jeg verken har eller ønsker å ha sex. Men er dette sant, eller er jakten på kjærlighet kun forbeholdt de som vil ligge?

6. april var det til min store overraskelse den internasjonale aseksualitetsdagen. Hvordan oppdaget jeg dette? Jo, fordi alles favoritt-forfatter og anerkjente transfob J. K. Rowling hadde noe å si om det.

På medieplattformen X skriver Rowling: «Happy International Fake Oppression Day to everyone who wants complete strangers to know they don't fancy a shag». Du har rett Rowling, *I don't fancy a shag*. Men nei, jeg føler meg ikke undertrykt. Jeg føler meg utelatt.

ET IDIOTSIKKERT LYNKURS

Først og fremst, et *crash-course* i aseksualitet for alle spørrende. Hvordan forstå seg på folk som ikke vil ligge med deg? Aseksualitet er en seksuell legning som beskriver noen som opplever lite til null seksuell tiltrekning.

«Men om ikke sex», tenker du kanskje, hva liker egentlig aseksuelle? Jeg vet ikke, hva liker du? På likhet med alle andre kan vi like hunder, lange samtaler, filmer og endeløs scrolling på TikTok. Kanskje viktigst av alt, kan vi også like deg – men sjeldent naken.

Men finnes det nyanser? Ja, det finnes et helt spekter av aseksualitet; *gråseksuelle* som av og til føler på seksuell lyst, *demi-seksuelle* som opplever seksuell tiltrekning kun etter man har etablert en sterk emosjonell tilknytning, og *sex-positive*-, *nøytrale*-, og *aversive* aseksuelle. En hel regnbue av nøytrale toner, kun dedikert til oss!

Kjenner man på tiltrekning? Det varierer. Jeg for eksempel liker gutter, og ville på svært detaljert vis beskrevet dem som attraktive på samme måte som en kunst- og interiørstudent med en fascinasjon for historiske artefakter tiltrekkes av håndverket til en viktoriansk lysestake: De er nydelige og fascinerende, og jeg har gjerne en på rommet eller i leiligheten – bare ikke inni meg!

Om dette blir litt uforståelig, er du ikke alene – etter årevis med krøllede samtaler, har det gått mange av vennene mine hus forbi.

SEXPECTATIONS?

Det er fredag kveld og kollektivet har vors. På tide med drikkelek! *Beer-pong* kanskje? Vi tar det senere. En runde med *Ring of Fire*? Nei, etterpå. Vi skal spille klassikeren *Jeg har aldri*. «Jeg har aldri pult ute», kommer det fra ene enden av bordet. «Jeg har aldri hatt gag-reflex», sier en annen. Fler-tallet drikker. Sånn fortsetter leken i det som føles som en uendelighet, mens alle rundt meg snakker et språk jeg ikke forstår.

Det går ikke mange minuttene før promillen i rommet allerede har steget bety-

delig. Jeg drikker nok et par slurker på «jeg har aldri blacket ut», og kanskje chugger jeg intensivt på «jeg har aldri spydd på fest». Men forblir jeg i mitt rette sinn? Foreløpig gjør jeg nok det.

«Så dere at David Lynch døde» slenger jeg ut i et febrilsk forsøk på å endre samtaletema. «Ja, det er kjempetrist» sier hun til venstre for meg. «Okei, *fuck, marry, kill*; Lynch, Tarantino og Spielberg». Forsøket mitt på å initiere til en samtale om en nylig avdød filmlegende ender katastrofalt nok i *enda mer* sexprat, og jeg ser meg nødt til å gi opp for i kveld.

Sannheten er at de fleste vil *ha sex*, de har sex, de *liker* å ha sex, og viktigst av alt: De elsker å prate om det! Enten det er blant venner på vors, med bekjente før forelesning, eller med berusete fremmede på Cafe Sara, er sexpraten uunngåelig.

I en tid hvor mange unngår å snakke åpent om alt fra familiebakgrunn, alkoholutgifter, og kanskje viktigst av alt *følelser*, klarer vi tilsynelatende ikke å holde kjeft om sex. Hvordan endte sex med å bli et av våre hyppigste samtaleemner?

VIVA LA SEXVOLUCIÓN?

Et mulig svar er den seksuelle revolusjonen på 60-tallet.

Revolusjonen innledet helt nye måter å forstå sex og forhold på. Den brøt med gamle normer om seksuell moral, gjorde sex utenfor ekteskap mer sosialt akseptabelt, løftet frem seksuell nytelse som

viktig, og understreket retten til å uttrykke seg fritt.

Klart dette må regnes som viktige fremskritt, men er det mulig at sexkulturen er blitt *for* positiv? Revolusjonen inspirerte til en seksuell bevegelse der frigjøring, nytelse og deltakelse sto sentralt. Det handler i dag mindre om når, hvor og med hvem man skal ha sex, så lenge man har det på et tidspunkt. Man skal helst også ha det relativt tidlig. Å miste dommen i tidlig 20-årene er ikke optimalt, der en slik opplevelse skal være forbeholdt pubertale tenåringer. Hvor ofte hører du lykkelige og optimistiske historier om jomfruer med

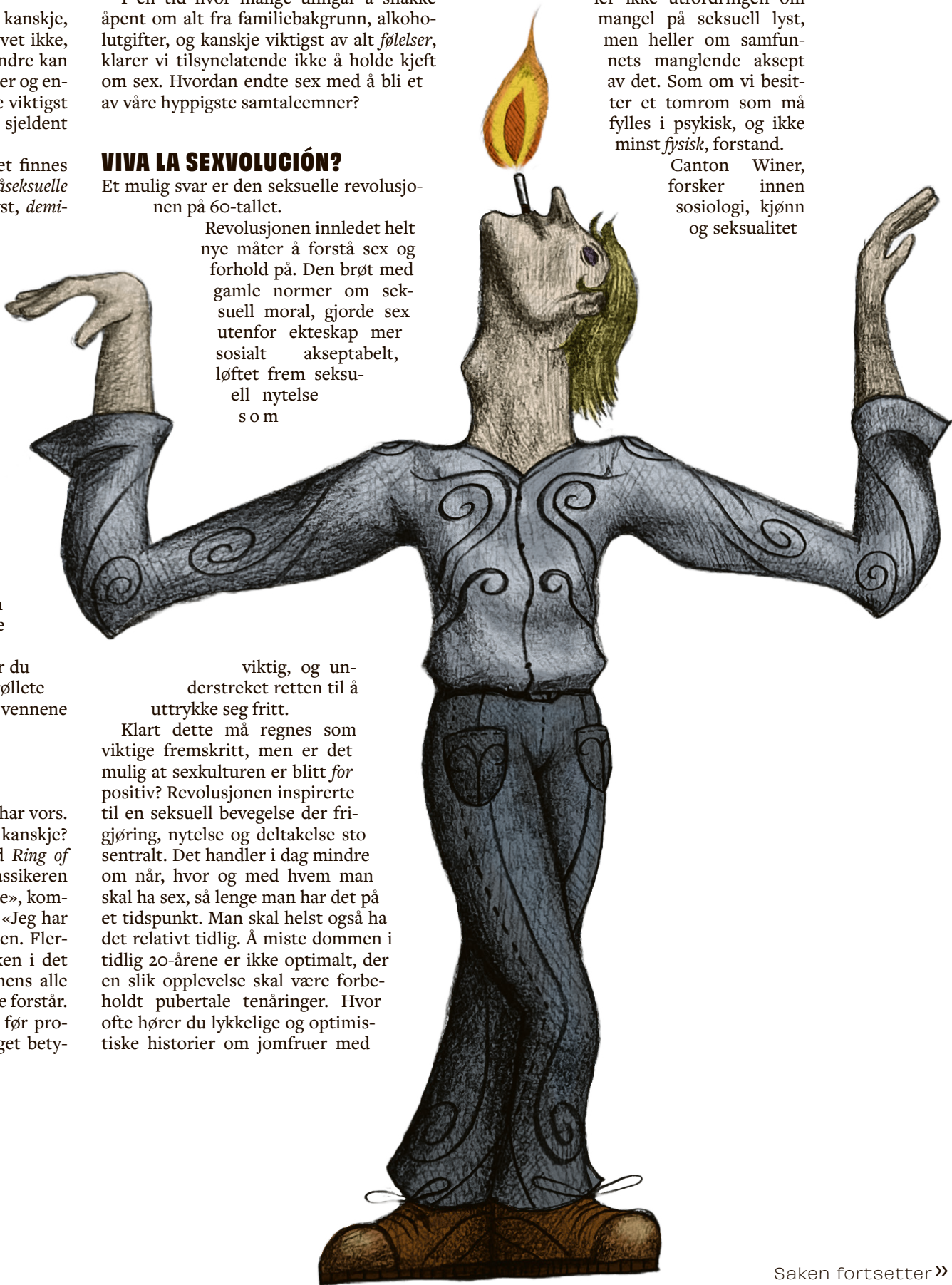
skjegg og studielån?

Sexpositivismen har gitt rom for fremveksten av *påtvunget seksualitet*. Introdusert til det moderne publikum av doktor Kristina Gupta, forstås begrepet som forestillingen om at seksualitet er noe vi er forpliktet til å delta i, at vi alle innerst inne ønsker sex, og at det er normalt, sunt og nødvendig.

Begrepet har farget mye av den moderne sexbevegelsen. Vi hører stadig om hvor sunt det er for både kropp og sinn å ha sex. *Men er det da er usunt å ikke ha sex?* Hva skjer når det «normale» blir et *krav* – en standard som alle måles opp mot? Bare et par klikk på Google gir deg den endelige fasiten; Nei, det er ikke usunt å ikke ha sex! Mange lever helt sunne og tilfredsstillende liv uten s e x , enten i perioder eller hele livet.

For mange aseksuelle handler ikke utfordringen om mangel på seksuell lyst, men heller om samfunnets manglende aksept av det. Som om vi besitter et tomrom som må fylles i psykisk, og ikke minst *fysisk*, forstand.

Canton Winer, forsker innen sosiologi, kjønn og seksualitet

Saken fortsetter»

ved Northern Illinois University, pekte i nylig forskning på forholdet mellom sex-positivisme og påtvunget seksualitet, særlig med fokus på aseksualitet. Han stiller spørsmål ved hvorvidt «sexpositive rammeverk gir rom for friheten til å ikke være seksuell», og konstaterer at slike rammeverk ikke i tilstrekkelig nok grad har tatt stilling til dette. Dette mener han kan skape alvorlige utfordringer for sexpositive perspektiver. Han viser til at det

lenger bare om å være seksuelt aktiv, men også om å ha *nok* sex.

Sex oppleves også utilsiktet som den *ultimate bekreftelse*. De fleste gir litt faen i komplementer fra bestejentene og guttakrutt, der sex for mange er den viktigste måten å føle seg sett og ønsket på. Å ha eller få sex blir dermed en sosial valuta – et bevis på egen verdi i andres øyne. Men medfører ikke dette at sex får en slags *make-or-break*-funksjon?

God sex med en kjærlig og aksepterende partner styrker selvtilliten, mens kjipt sex med en fjern partner kan knekke deg. I et samfunn som er så *pushy* på sex, har jeg selv

er aseksuell! Jeg vet ikke hva som er mest foruroligende; at mitt seksuelle forbilde – en svamp – bor i en ananas på havbunnen, eller at man i det hele tatt må spesifisere at et inhumant TV-objekt fra barndommen ikke vil ligge?

At Svampebob ble identifisert som aseksuell, kom fra serieskaperne som en reaksjon på all *fan-fictionen* av Svampebob og Patrick som homofile elskere. Fans av serien har lenge påstått at svampen og sjøstjernen helt klart er tiltrukket av hverandre, og dermed må være i et intimt, seksuelt og homofilt partnerskap. Men kan ikke tiltrekning og intimitet forstås som uavhengige av sex?

UNAKEN NAKENHET

Man kan fint være tiltrukket av noen uten å ønske å ha sex med dem. Dette kan tenkes å være selvforklarende, men likevel oppleves denne kvelende forventningen om å «få på» i øyeblikket du innrømmer for venner at du er tiltrukket av noen. «Bare prøv deg – han kan du jo få på med» hører jeg ofte. Likt som m e d

mye annen kjærlighets- og sexterminologi, oppleves også tiltrekning som en indikasjon på at du har lyst til å ligge med noen.

Men for mange av oss handler tiltrekning mer om tilknytning, trygghet og *intimitet*, enn om begjær. Det er fullt mulig å lengte etter intimitet uten at sex er en del av ligningen. Intimitet kan være blikkontakt, dype samtaler eller å sovne trygt i noens favn – ikke nødvendigvis naken hud og kroppslig sammensmelting. Sex og intimitet brukes ofte som synonym-

å blant annet overse aseksualitet kan føre til at sexpositivister utilsiktet støtter stigmatiserende ideer som *påtvunget seksualitet*.

Winer minner oss på at frigjøring også må inkludere retten til å avstå. Dersom sexpositivismen virkelig skal være frigjørende, burde den vel romme hele spekteret av seksuell erfaring – inkludert fraværet av den?

IKKE PUSH SEX DIN FREAK!

I en kultur hvor *sexpositivitet* blir normativt, kan avholdenhet, lav libido eller aseksualitet bli sett på som unormalt eller som noe man må «komme over». Satt på spissen handler det ikke lenger om frihet, men heller om et nytt forventningspress.

Som aseksuell kan jeg si at selv med et helt klart bilde på hva sex er og innebærer, forstår jeg overhodet ikke hva som er fristende med det. Dette synspunktet er nok mindre utbredt i storsamfunnet, men det finnes en rekke andre grunner til hvorfor det å pushe sex kan oppleves som skadelig.

I dag fremmes seksuell deltakelse, fremfor ikke-deltakelse, og det er lett å falle utenfor normalen. Selv får jeg gjort ganske lite med mangelen min på seksuelt begjær. Men er man stresset, sliten, eller bare ikke i humør, kommer ikke sex til å være en førsteprioritet. Noen har også mindre seksuell lyst enn partneren sin. Den sexpositivitiske kulturens svar på dette – skulle forholdet gå i dass – er at dette er din feil. Den normative forståelsen er tilsynelatende at har man lite til null sex med kjæresten sin, vil man aldri klare å fullstendig tilfredsstille dem.

Sex kan anerkjennes som et spekter, og vi befinner oss kanskje i dag på den ene siden av spekteret – i et samfunn dominert av det *hyperseksuelle*. Det handler ikke

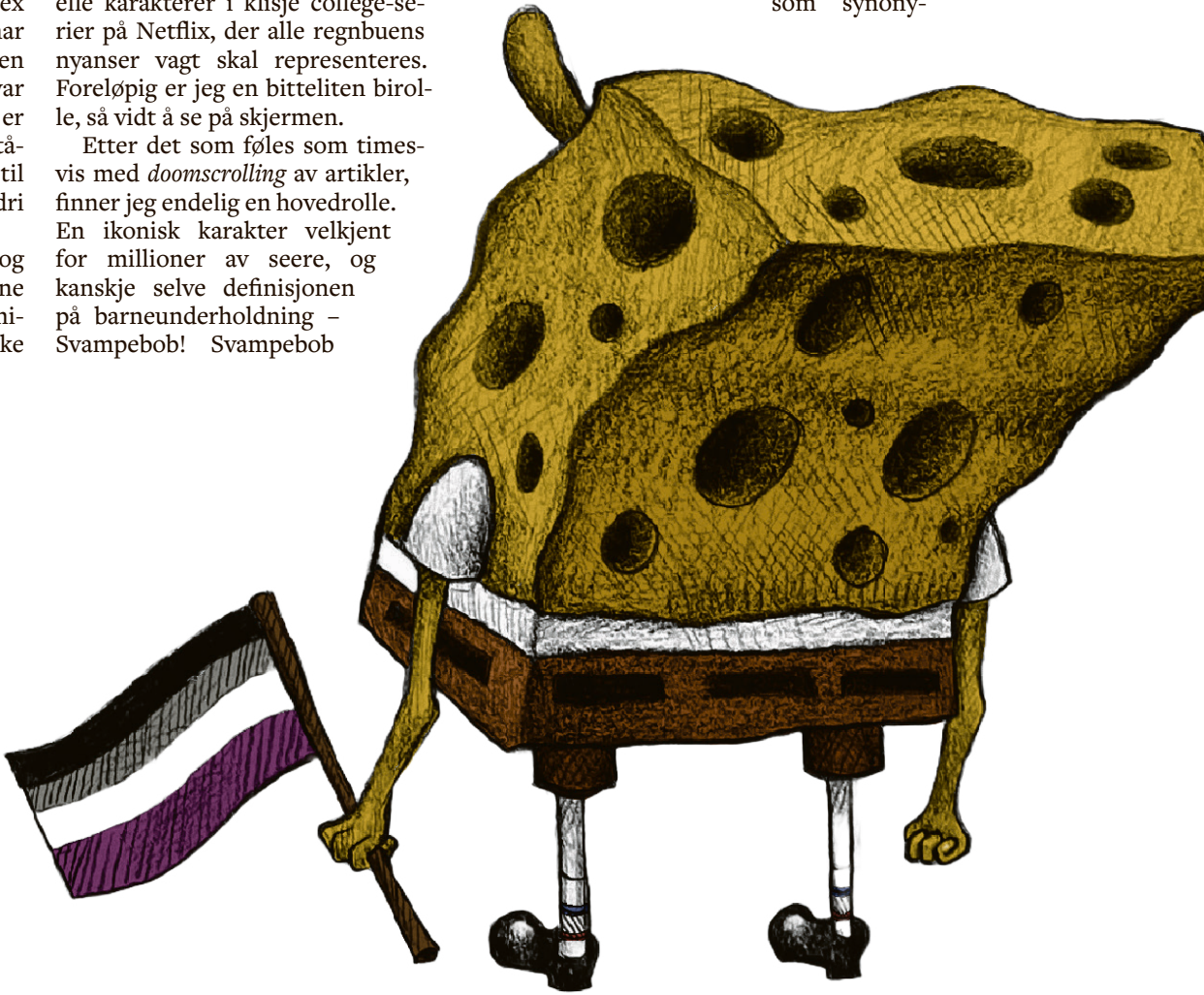
er - fart - venner ha sex kun for å ha det, der mange sitter igjen med kjipe opplevelser. Kanskje er det derfor ikke bare aseksuelle som kan føle seg presset og utelatt i en sexpositiv kultur på stereotyper, men også de som lener mot den seksuelle siden av spekteret?

KRAMPEBOB TREKANT?

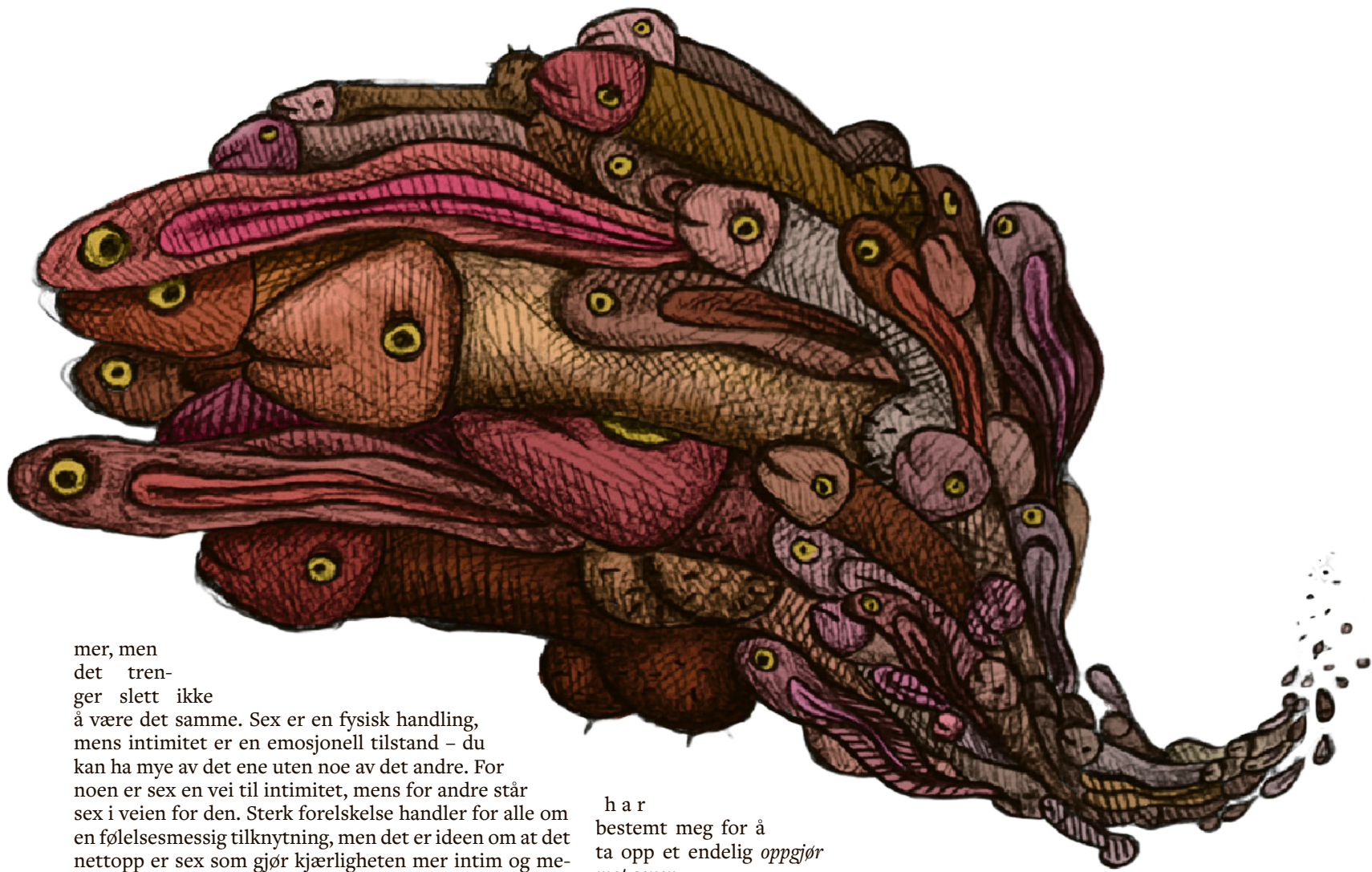
Samtalen om sex fortsetter på skjermen, og vi ser i dag alle slags par og gruppeforhold i media. Særlig skeiv representasjon har kommet langt. Enten det er homofile, lesbiske eller polyamorøse forhold, fremstilles alle ulikt, og godt er dette! Likevel har de som oftest en ting til felles: Alle knuller!

I et desperat forsøk på å finne en karakter eller skuespiller jeg kan kjenne meg igjen i, begynner jeg å google. Jeg scroller meg gjennom artikkel etter artikkel på *Asexual Representation in Popculture* og finner tilsynelatende bare aseksuelle karakterer i klisjé college-serier på Netflix, der alle regnbuens nyanser vagt skal representeres. Foreløpig er jeg en bitteliten birolle, så vidt å se på skjermen.

Etter det som føles som timesvis med *doomscrolling* av artikler, finner jeg endelig en hovedrolle. En ikonisk karakter velkjent for millioner av seere, og kanskje selve definisjonen på barneunderholdning – Svampebob! Svampebob

JEG ER IKKE UNDERTRYKT.

mer, men
det tren-
ger slett ikke
å være det samme. Sex er en fysisk handling,
mens intimitet er en emosjonell tilstand – du
kan ha mye av det ene uten noe av det andre. For
noen er sex en vei til intimitet, mens for andre står
sex i veien for den. Sterk forelskelse handler for alle om
en følelsmessig tilknytning, men det er ideen om at det
nettopp er sex som gjør kjærligheten mer intim og me-
ningsfull som jeg sliter med å forstå.

INGEN KNULLING = INGEN KJÆRLIGHET?

I dagens kultur oppleves sex som det sterkeste symbolet
på kjærlighet, og det er kanskje derfor mange sliter med
å forstå den ene når den er adskilt fra den andre. Men
hvis det er tilfellet, hvorfor er det da mer akseptabelt å
ligge med noen man ikke ønsker å være i et forhold med,
enn å være i et forhold med noen man ikke ønsker å ha
sex med? Hvis sex tilsynelatende er den eneste menings-
fulle måten å uttrykke kjærlighet på, hvorfor har da folk
sex med personer de ikke er forelsket i?

Misforstå meg rett, jeg forsøker ikke å skambelegge
folk for å ha one night stands og situationships. Jeg bare
påpeker at sex ikke nødvendigvis er det samme som kjær-
lighet, og at å forstå de som søsken- eller, enda verre,
som eneggede tvillingsbegreper, til dels kan være
misvisende.

Jeg utgjør nok et mindretall i å ikke
forstå forholdet mellom sex og
kjærlighet. Likevel *vet* jeg
at jeg kjenner på
kjærlighet

h v e r
eneste dag.
Enten det er på en
hang og latterfylt søndag i
kollektivet, eller når mamma uopp-
fordret kjøper et snustårn til meg på Gørdis,
finnes kjærligheten overalt. Dette er også kjærlighet, og
det er ikke et glimt av sex å spore.

Men trenger en slik kjærlighet kun å være begrenset
til venner og familie? Kan den ikke også være romantisk?
Romantisk kjærlighet uten seksuell tiltrekning kan inne-
bære alt vi ofte assosierer med en forelskelse; å lengte
etter noens nærvær, å ville dele et liv, å føle seg sett og
forstått, prioritert og følelsmessig trygg. Forskjellen
mellom «seksuell» forelskelse og forelskelse ligger ikke
i følelsenes dybde, men heller i hvilke uttrykksformer de
har.

JAKTEN ER IKKE OVER ENDA!

Kanskje har du nå gjort deg opp en mening om at jeg hater
folk som ligger rundt, forakter all sex-prat, og ønsker at
alle holder kjeft om sexen de har hatt eller skal ha. Kan-
skje du ser på meg som en konservativ nonne, eller som en
samfunnsutstøtt incel, så irritert over å ikke få pult at jeg

h a r
bestemt meg for å
ta opp et endelig *oppgjør*
mot sexen.

Men dette er ikke sant i det hele tatt! Selv
velger jeg å se på meg selv som en seksuelt nykter
Carrie Bradshaw i den imaginære *No Sex in the City* – en
nysgjerrig og til tider velkledd skribent som stiller over-
ordnede spørsmål om sex jeg sånn halvveis klarer å svare
på.

Det er vanskelig å skrive om sex, og det er enda van-
skeligere å skrive om aseksualitet. Til tross for mange
artikler og perspektiver omkring alt fra streit, skeiv og
polyamorøs kjærlighet og sex, oppleves aseksualitet som
et nyere og mer ukjent terreng. Om J. K. Rowling er en
representant for resten av storsamfunnet, er dette til-
synelatende ukjente konseptet også av lite interesse for
«de seksuelle».

Mitt bittelille bidrag til sex-debatten bunner for all del
ikke i et anti-sexistisk oppgjør mot sexen. Det er viktig å
prate om sex! Selv synes jeg det også er gøy å prate om
i små porsjoner, og det er viktig å gi folk du er glad i en
arena til å kunne snakke fritt om det!

Likevel er det mange som lener mot den lite til null
sex-siden av det seksuelle spekteret, og i det hyperseksu-
elle samfunnet vi befinner oss i i dag, er det lett å føle seg
oversett. Mitt bidrag til tips og triks å ha med i baklom-
ma i jakten på kjærligheten er derfor å ikke gå ut ifra til-
trekning, intimitet og kjærlighet nødvendigvis
går hånd i hånd med

seksuelt begjær og deltakelse.
Alle vil ikke ha sex!

Til tross for at knulling ikke er på min *to-do-liste*, slår
jeg meg nok ikke til ro med at jakten min på kjærligheten
ender ved overraskende snustårn-gaver fra mor og latter
i kollektivet. Men å navigere seg gjennom et sosialt land-
skap der kjærlighet og sex oppleves som så tett forbun-
det, har nok sine utfordringer. Hva ville du tenkt om du
swipet forbi Tinder-profilen min som søker monogami
og null sex? «Hva faen betyr det?» ville du sikkert tenkt.
At jeg er på jakt etter en venn?

Kanskje er det på tide med en ny revolusjon! Et aldri
så lite *coup d'état* mot det veletablerte sexmonopolet. Et
samfunn der flere ord og uttrykksformer for kjærlighet
får blomstre.

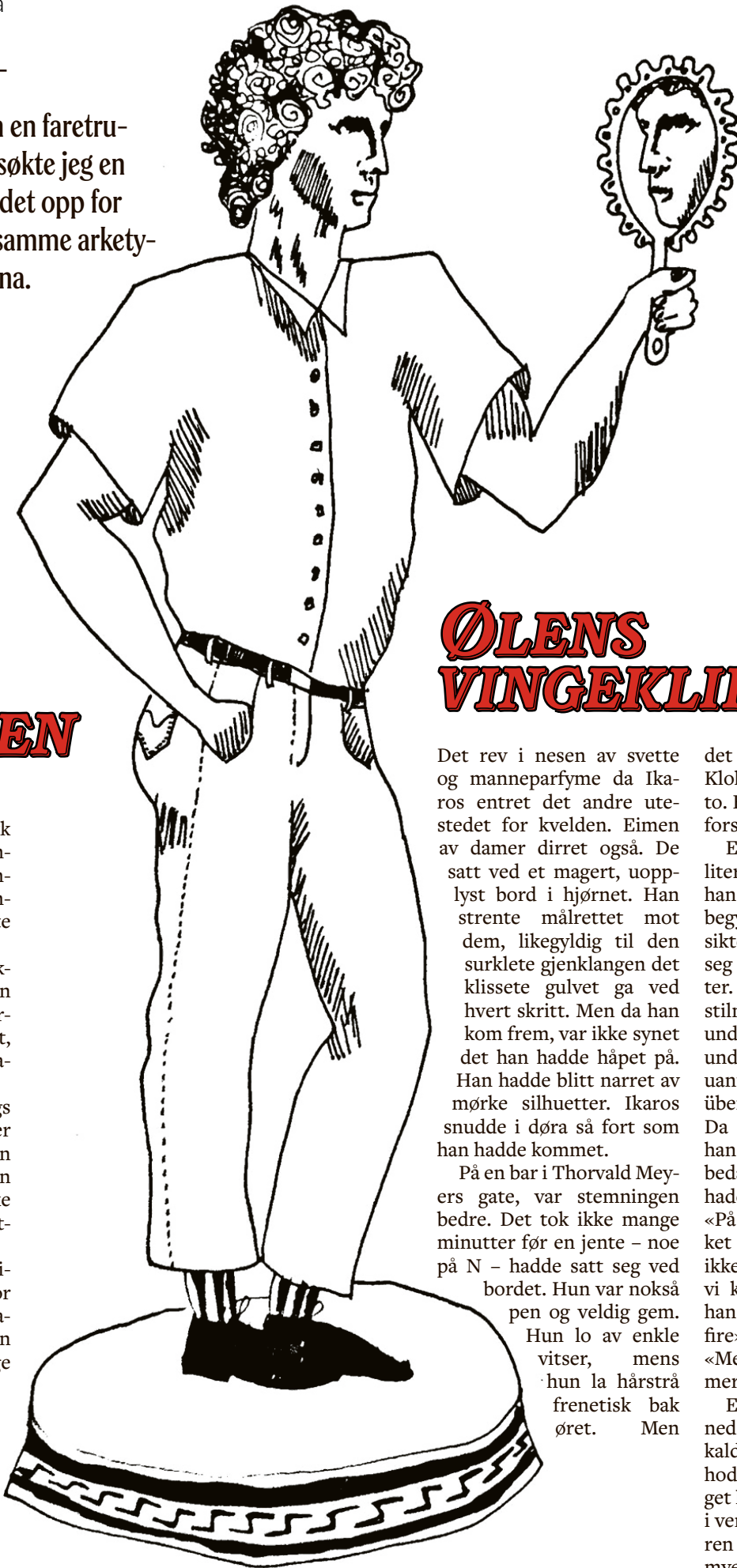
universitas@universitas.no

ODYSEEENS SØN

Tekst Agnes Felicia Sandmo Brenna

Illustrasjon Freyja Eikrem Ims

Da singeltilværelsen begynte å føles som en faretruende syklus av arroganse og selvbedrag, søkte jeg en aldriså liten selvransakelse. Først da gikk det opp for meg at kvinner har lidd seg gjennom de samme arketyper i tusenvis av år. Mitt navn er ikke Nina.

SPEILET I OSLOFJORDEN

Den kjekke og karismatiske Narsissus gikk alene langs Bygdøy med hendene i lommen, og gyldent glatt hår flagrende i vinden. I forlommen vibrerte telefonen ustanselig. Det var antagelig «Nina», som lurte på hvor han var. Han lot den ringe.

Med et dusin situasjonsforviklinger bokstavelig talt under beltet, kjente han sin egen verdi – og den var for høy for et forhold. Mai var kommet, eksamen var levert, og ferien sto foran ham: full av selvoptimalisering og horeri.

Etter å ha funnet en ledig flekk langs strandlinjen, kastet han av seg løse bukser og svette skinnsko, og la på svøm. Fjorden glitret av oslosommer, fuglene sang, og han visste at selv det litt for kalde vannet ikke kunne skjule hans godt over gjennomsnittlig store penis.

Etter noen svømmetak, stoppet han likevel opp og lot blikket gli nedover – for å være på den sikre siden. Det var da katastrofen inntraff. Den vannslukte kroppen var umulig å se under det guddommelige vesenet i vannoverflaten. Et solbrunt ansikt, en solbleket manke og en markant kjeve stirret opp av fra dypet av fjorden med himmelblå øyne. Noen forbipasserende forsøkte å skrike etter den vakre mannen for å vekke han av transen – men det var for sent. Narsissus druknet i self love.

ØLENS VINGEKLIPP

Det rev i nesen av svette og manneparfyme da Ikaros entret det andre ute-stedet for kvelden. Eimen av damer dirret også. De satt ved et magert, uopp-lyst bord i hjørnet. Han strente målrettet mot dem, likegyldig til den surklete gjenklagen det klissete gulvet ga ved hvert skritt. Men da han kom frem, var ikke synet det han hadde håpet på. Han hadde blitt narret av mørke silhuetter. Ikaros snudde i døra så fort som han hadde kommet.

På en bar i Thorvald Meyers gate, var stemningen bedre. Det tok ikke mange minutter før en jente – noe på N – hadde satt seg ved bordet. Hun var nokså pen og veldig gem. Hun lo av enkle vitser, mens hun la hårstrå frenetisk bak øret. Men

det hadde vært for enkelt. Klokken var så vidt bikket to. Han mumlet noe vagt og forsvant ut døra.

Etter å ha bestilt en halv-liter på nabobaren, øynet han utvalget på ny. Blikket begynte å bli skjevt, men ut-siktene var gode. Han slang seg ubedt ned ved noen jenter. Den pågående samtalen stilnet. De så på ham med under i øynene, og fukt i underbuksene. Han smilte uanfektet og fyrte ut noen überintelligente replikker. Da klokken slo tre, svevde han i skyene: gjengen var bedåret, og jenta til høyre hadde hånden på låret hans. «På tide å dra hjem» hvisket hun. Men Ikaros var ikke klar. «Erikke no' sted vi kan dra videre?» snøvlet han. «Boksen er vel åpent til fire» sa en av dem skeptisk «Men jeg tror ikke du kommer deg inn der nå».

En time senere falt han ned i senga, med en glorie av kalde pommes frites rundt hodet. I høyrehånden knugget han en pose med Max og i venstre en med spy. Vekteren på Boksen hadde ikke så mye som møtt blikket hans. Han hadde fløyet for høyt, og falt alene.

SURNET MORSMELK

En hoven og ubarbert Oedipus lå på sofaen, med tøffelbelagte føtter på stuebordet, og spillkonsollen trygt plassert mellom håndbakene. Joggebuksene var klamme og stive, og uten bokser lå alt i frie tøyler.

«Niinaaa, kan du sette på kaffetraktern» gurglet det fra nederst i halsen. Det tømmermann-infesterte hodet dunket for hardt til at han klarte å gjøre det selv. I går hadde han kommet hjem ved morgengry, beruset og fornøyd. Det var før han så ansiktet til Nina, som furtet som en unge over at han ikke meldte henne i løpet av kvelden. Da han i senga instigerte på litt unnskyldende kos, hadde hun til og med vendt ryggen til.

Det minste hun kunne gjøre nå, var å gjøre dagen derpå litt lettere.

Men Nina satte ikke på kaffen. I stedet skrittet hun inn i rommet med varsellamper gnistrende ut av øynene. Hun orket ikke mer, fortalte hun. En mann i slutten av 20-årene kunne ikke oppføre seg som en guttunge. Oedipus sonet ut i det endeløse jammeret hennes om ansvar og manerer. Dette orket han ikke. Han var sliten nok som det var.

Oedipus slengte igjen ytterdøra, og tente en røyk. Faen heller. Ingen av disse damene klarte å oppføre seg. *Han dro hjem til mamsen.*

FVIG TØMMELKRIG

På den andre siden av byen lå Sisyfos på ryggen og sveipet på telefonen. Kvinner med vinglass i hendene og blomsterkranser rundt hodet, stirret ut av skjermen, bedende om at tompler skulle bevege seg mot høyre. Som regel adlød han. En gang i blant meldte hjertet sin ankomst, og han skrev en beskjeden «Halla» inn i meldingsfunksjonen. Etter noen timers tindring, hadde han sikret seg en kompanjong for kvelden ved navn Nina. De skulle ta en øl klokka 8.

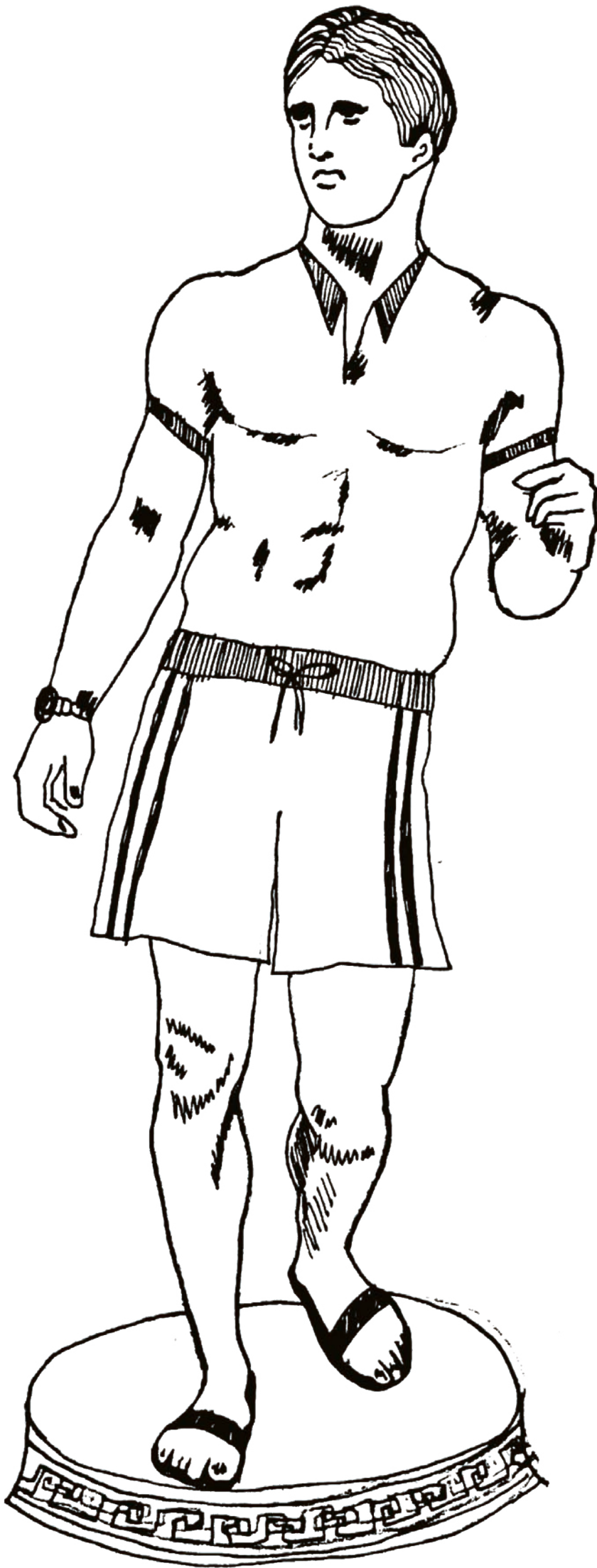
Da han litt senere ankom Merkur, sto en blond jente og trippet ved inngangsdøren. Hun ga et høflig, men halvskuffet smil da hun så ham. Inne på baren kjøpte han to snitt, som de drakk mens han langet ut om sin avdankete fotballkarri-

ere, og ambisiøse fremtidsutsikter.

Etter andre runde, måtte Nina plutselig dra og møte en venninne. «Det var veldig hyggelig», la hun til, før hun tilbød en rask klem og spankulerte ut av lokalet. Han så lengtende etter henne, og skjønte at det hadde skjedd igjen. En persons håpefulle date, er en annens budsjettvennlige vors.

Sisyfos reiste seg og vendte bena hjemover. Enda en stein hadde rast ned fjellsiden, så han fisket mobilen ut av baklomma, åpnet Tinder, og begynte å dytte på nytt. Det ville aldri bli noen kjæreste, men *det gjelder å finne gleden i det meningsløse.*

universitas@universitas.no

JAKTEN PÅ JAKTMARKEN

UNIVERSITAS TESTER

24

28. MAI 2025

Kan gode venner hjelpe tidenes mest ensomme generasjon med å finne kjærligheten?

Tekst og illustrasjon

Sofie Martesdatter Granberg

Å finne den rette er ikke lett for en generasjon som rapporterer om stadig større problemer med å i det hele tatt finne folk å henge med. At alle foreldrene våre tilsynelatende møttes gjennom felles venner under studietiden, høres ut som en dødsdom for generasjon telefon. Med mindre man tør å være litt proaktiv.

Med foreldregenerasjonens vennskapelige tradisjoner i mente, er det kanskje på tide å sjekke ut andre arenaer enn Tinder og dansegulvet på Youngs klokka 01:30. Ekte kjærlighet fordrer meningsfulle bånd, tid og tillit, altså det motsatte av det man får i hookescenens dystre lekegrinder.

DESPERASJONENS DAGER

Nå har det skjedd litt den siste tiden også, for så vidt. Vi har fått ting som «Pitch-A-Friend», ulike humor-varianter av speed dating og generelt en større aksept for den typen desperasjon. Men dette er ikke akkurat steder de fleste av oss drar til alene, vi trenger å ha trygge, kjente mennesker rundt oss for å overleve noe så kleint.

Det er nettopp det som kan virke umulig i ensomhetens og isolasjonens tidsalder, å få seg venner som enten kan bli til noe mer eller støtte deg i datingprosessen. Men det bor da faktisk 136.000 folk mellom 18 og 29 år i Oslo kommune. Jeg gjorde det aldri spesielt bra i statistikk og sannsynlighet, men hvis folk i småkommuner med noen hundre innbyggere finner partnere og nettverk, burde det ikke da være kjempeenkelt i Oslo?

Et Google-søk på «Hvordan finne venner Oslo» gir ikke all verdens optimisme. Svarene er stort sett å bli med i Facebook-grupper, prøve diverse apper og å melde seg på organisert idrett for voksne. Og veldig mye «Jeg vet ikke svaret, men deler problemet». Huff.

Jeg er ikke kresen på hva slags arenaer jeg ser etter, men det føles riktig at de må være basert på fysiske møter, og samtidig ikke på fysisk utmattelse. Lavterskel, ekte og allment tilgjengelig. For jeg er på denne jakten på *dine* vegne, kjære leser. Selv har jeg kapret meg en samboer som jeg synes er en ålreit type det er verdt å

holde på, og min aldri helt storslåtte datingtid er offisielt bak meg.

VERDENS VERSTE MENNESKE?

Det faktumet blinker litt ekstra i bevisstheten når jeg i jaktens ærend, sammen med en gruppe fra Røde Kors og Studentsamskipnaden SiOs tilbud, Treffpunkt Student, er på vei forbi Ekeberg-restauranten til en piknik på Ekebergsletta. Trier-parallellene leker med meg, de gjør jo det. Mest fordi jeg liker å romanisere livet mitt i hans stil.

For altså, jeg er ikke her for å prøve ut utroskap i studentfrivillig regi og senere på uforståelig vis forlate verdens aller kjekkeste mann (altså Anders Danielsen Lie, men kjæresten min er en god nummer to).

Jeg er med på denne pikniken med Treffpunkt Student for å finne ut hvor velfungerende slike arenaer for å treffe nye folk faktisk er. Er det først og fremst et tilbud for å ha noen å være med der og da, eller inviteres man også til å bygge langvarige relasjoner med nye mennesker? Intime videre steg får man så stå for selv.

Vi begynner turen med å gå hovedstien fra trikken til Ekebergtrappa. Gåingen tvinger små grupper til å begynne å snakke med hverandre, og man rekker et par runder med å hilse på noen, for så å gå sprengklein ved siden av dem og kjenne på presset om å si noe.

Det er i underkant av 30 av oss som så henger rundt og spiser mellombarer og brødskiver med salami og skinkeost på Ekebergtrappa. For mange til å sitte, så piknikstemningen dukker aldri opp. Og så er det på tide med leker. Og navnerunde.

Jeg har fortsatt traumer fra fadderukene jeg på tre ulike studier har prøvd å rømme fra, og synes umiddelbart at dette er det verste som kunne skjedd. Men jeg er også plikt-oppfyllende, og motsier meg ikke opplegget.

Heldigvis myknes jeg snart opp av litt etterlengtet kaos. Halvveis ut i navnerunden finner italienerne, som utgjør nesten halve gruppa, ut at den nye paven er valgt, og bryter

høylytt og smått desorienterte ut av navnerunden for å samle seg rundt en livestream på noens telefon.

BEST FØR: SEKS MÅNEDER

Som du kanskje allerede har gjettet, er de fleste av de oppmøtte utvekslingsstudenter. I varierende grad, noen er her for et semester, noen for et år, noen for en grad. Andre bor i Oslo permanent eller er oppvokst i byen, men vi er i mindretall.

En av de frivillige forteller at de gjør mye forskjellig på disse treffpunktene. De prøver ut aktiviteter, har spillkvelder, og har også arrangert speedfriending. «Dere har ikke gått helt til speeddating?» spør jeg, liksom på tull, og får bekreftende svar at nei, de er ikke helt der. Og vi er enige om at det er vanskelig og litt kontraproduktivt når så mange snart skal forlate landet igjen.

Etter at de paveinteresserte har brutt med gruppa, går resten videre til en lek som involverer både kortspill, løping og strategi. Og det er så mye tenking og kommunikasjon involvert, i tillegg til at man må løpe, at det løser opp mye kleinhet. Man har ikke tid til å gjøre komplekse sosiale vurderinger når det er så mye som skjer med hode og kropp.

Jeg har det kjempegøy, og lurer på hvorfor fadderuka var så mye Børst og shots og så lite 8. klasse-gymtime, som åpenbart funker mye bedre. Jeg lurer også på hvorfor ikke flere permanente osloboere benytter seg av slike tilbud når det ikke prakkes på oss av intense 20-åringer i matchende t-skjorter.

For selve misjonen til Treffpunkt Student har jo et kjempeviktig premiss som tar bort mye sosial usikkerhet, du *vet* at de du treffer der søker nye bekjenskaper. Det er ikke som med venninna til venninna di som du møter ofte, men aldri snakker med én til én, eller som med kollokviegruppa hvor alle har sine egne gjenger utenfor studiet. Kommer folk til en sånn sosial møteplass, har de på en måte fraskrevet seg retten til å avvise kontakt.

Men når de som kommer ikke ser etter noe langvarig, fordi de som ser

etter noe langvarig ikke kommer, så blir ikke initiativ som dette en gunstig vei til kjærlighet.

TRIER-PARALLELLENE LEKER MED MEG

DØDEN PÅ YOUNGSTOGET

Så da får vi dra på byen, da. Eller, du får dra på byen, jeg har fortsatt kjæreste og er fortsatt fornøyd med det. Men jeg prøver meg en tur likevel for å se hvor ulike menneskemøter jeg, altså du, får oppleve.

Jeg pynter meg, tar på skjørt og topp med utrigning, maskara og bronzer, øreringer og møkkete joggesko, fordi ærlig talt, det er slitomt å danse og jeg vil helst kunne løpe fra folk ved behov.

Egentlig er jeg en pilsejente, og jeg innser at siden jeg aldri er på annet enn brune barer og konserter, har jeg ingen venner å invitere med meg til et ordentlig utested. Så da drar jeg alene på byen, kaster meg med hodet først ut i midnattens sagnomsuste erotikk.

Om jeg trodde navnelek og stående piknik var kleint før, virker det helt prima i forhold til å gå på byen alene i Oslo. Jeg tenker jeg skal prøve å danse litt på Youngs, men blir sittende ved baren og sippe til en paloma. Der finner jeg frem det mest flørtende blikket jeg har og stirrer mykt på litt ulike gutter jeg ser. Alt uten at noen viser noe som helst interessert i å prate med meg, og uten et sekund å miste følelsen av å ville forsvinne ned i det klissete gulvet.

De fleste som er ute er der med egne venner og gjenger, og min ensomhet virker ikke som den signaliserer helt den innbydende jomfru i nød-utstrålingen som jeg hadde håpet på. Jeg ser nok bare ensom og utilpass ut. Og jeg er ensom og utilpass. Jeg har sikkert lokalets laveste promille, bare telefonen min å snakke med, og mellom de forsøksvis forførende blikkene skriker nok øynene mine at jeg ikke vil være der i det hele tatt. Så på under en time har jeg tømt drinken og følger hjertet dit det helst vil, hjem til min egen trygge seng.

Det er klart det er beklagelig, men jeg må bare konkludere med at jeg ikke kan hjelpe deg, kjære leser. Hvis vi vil finne tilbake til “felles venner til etablert par”-pipelinen som vi ikke arvet av foreldrene våre, tror jeg egentlig at flere må tørre å være mer søkende og åpne, og der kan jeg bare ta ansvar for meg selv. Dessuten er jeg jo ikke singel, så.

VI HAR FÅTT TING SOM «PITCH-A-FRIEND», ULIKE HUMOR-VARIANTER AV SPEED DATING OG GENERELT EN STØRRE AKSEPT FOR DEN TYPEN DESPERASJON

OSLO

Tekst Dagne Omland

Foto Olha Korop

UNDERSØKELSEN

26

28. MAI 2025

Det sies at vi danner oss en mening om noen etter de første fem sekundene. Den resterende tiden bruker vi til å lete etter tegn som kan bekrefte fordommene våre. Skulle møtet tilfeldigvis også være en date, er det derfor lite sannsynlig at du får sjansen til å gjøre noe godt andreinntrykk.

Men sjeldnere snakkes det om stedet hvor blikkene til de to forventningsfulle partene møtes for første gang. Hvorvidt det er på Old Irish Pub sittende ved siden av en leprechaun, eller i en dampende badsstue til lukten av eterisk olje, kan nemlig ha mye å si for relasjonen sin fremtidsutsikt.

For det er nemlig ikke bare-bare å utvise originalitet og oppfinnsomhet når man samtidig vet at det må være en god grunn til at de gamle klassikerne holder stand år etter år.

Heldigvis har vi Universitas gjort forarbeidet for deg. Et knippe osloboere deler sine erfaringer fra første date.

Æ

EN TUR FOR LIVET

Vår første date var en tur gjennom Frognerparken og Vestre Aker gravlund. Hun pratet mye om at hun var en «katteperson» og hvor glad hun var i katter. Dessverre så viste hver eneste katt vi møtte på å være mer interessert i meg. Men jeg fikk en andre date, og nå har vi faktisk vært sammen i seks måneder.

- Marcus, 23

UNDERSØKELSEN

27

28. MAI 2025

PIEROGI I SOLNEDGANG

Sååå, første daten vår var på Vippa. De pleide å ha en polsk food truck der før, og jeg ville at daten min skulle få smake på polsk mat. Det gikk helt fantastisk! Vi elsket begge to rettene våre og endte opp med å se utover fjorden i solskinnet. Men den romantiske delen gikk nok ikke helt etter planen. Vi er fortsatt veldig nære, men vi er ikke i et «forhold».

- Maja, 24

EN BABELSK FORELSKELSE

Min nåværende ektemann og jeg hadde vår aller første date på Klingenberg kino. Det var vårt første år i Norge, og ingen av oss snakket særlig godt norsk og tenkte at vi kunne se en film på engelsk. Men det viste seg å handle om en indisk gutt som ble adoptert til Australia, så halvparten av filmen var på hindi og bengali – med norske undertekster. Vi to forstod kanskje halvparten. Men det gjorde daten til en desto mer minneverdig opplevelse som vi fortsatt ler av i dag. Klingenberg viste seg dessuten å være et veldig godt valg også etter filmen var slutt. Vi gikk en tur ned til Aker Brygge, noe som bare gjorde kvelden enda bedre. Det er åtte år siden nå.

- Tania, 31

FØRSTE DATE OG ANDRE FORVIKLINGER

Vi møttes på en litt sånn woke cafee. Albatross tror jeg den het. Det var hyggelig og god kjemi helt til hun satte fast neseringen i skjerfet og bare virkelig ikke kom seg løs. Så ja, det endte med å bli vår siste.

- Sander, 24

SVARER

Lengter du tilbake til en tid da kjærligheten var ukomplisert? Da multinasjonale selskaper ikke profiterte på dine håpløse romantiske lengsler, og du aldri kunne sveipe deg gjennom hele Oslo og likevel sitte igjen med følelsen av at utvalget rett og slett var litt *magert*?

Forvil ikke! Vi har tatt inspirasjon fra en tid hvor kynismen ble værende på papiret, og følelser ikke kom med push-varsler. Som en livbøye i havet av overfladiske datingtjenester, bringer Universitas den gode, gamle kontaktannonsen tilbake.

Ser du én som skiller seg særlig ut? Send en e-post merket «Svar: Kontaktannonse» til universitas@universitas.no, så vil vi sette dere i kontakt med hverandre. Og hvem vet? Kanskje finner du noen som liker deg bedre enn algoritmene gjør.

Tekst Dagne Omland

DU?

Dame (20)

Ønsker å forelske meg så jeg kan slutte å bry meg om viktige ting.

Fet fyr (25)

Søker annen fet fyr å brukthoppe med. Har helst grillkrydder på alt. Hører på samme musikk på repeat. Blir lett rørt av nyklekede ender og kattepuser.

På jakt etter rørlegger på øyafestivalen

Jeg er en 26 år gammel biologistudent på jakt etter kjærligheten. Jeg har høye krav til hva jeg ser etter i en partner, men håper denne annonsen kan hjelpe meg med å finne deg som er den rette.

Jeg leter etter en mann som har studert algebraisk tallteori. Du må være en ekte Osloborger, gjerne med tilknytning til områder som Adamstuen, St.Hanshaugen eller Sagene. Men OBS: du kan ikke ha gått på Bolteløkka. Du må ha gått på Ila! Til tross for dette må du være kul, for jeg trenger noen som kan balansere meg ut og jeg kan bli litt pertentlig. For eksempel synes jeg det er kult hvis du er god på snowboard, har god musikksmak, hvis du stjeler Vitamin D på butikken fordi du mener det er for dyrt, eller hvis du gjør noe praktisk som å jobbe deltid som rørlegger på Øyafestivalen (jeg er fra Drammen tross alt).

Jeg kan ikke understreke nok hvor viktig det er for meg at du er anarkist og jobber i kommunen. Men jeg håper å finne deg som er skeptisk til ekteskapet fordi det er en gammel patriarkalsk tradisjon, men som kanskje vil kunne overtales hvis man spør på riktig måte. Kanskje sånn her, i avisa...? Hvis ikke går det greit. Det viktigste er at du er snill mot meg, og at du har råd til å kjøpe seriøse mengder godteri.

Er denne mannen deg? Kontakt meg. Jeg tar kun imot seriøse henvendelser. Du må fylle alle kriteriene!

Hei 😊 Gutt 20 her!

Føler du at dating i dag ligner litt for mye på et dårlig modernistisk dikt? Jeg også. Lyst til å bekjempe skjønnhetstyraniet? Jeg også! Er du veldig kul? JEG OGSÅ!!! (Hvis du er en av de som svarte ja på alle tre, call me)

Dame (26) søker prinsesse med stor P

På utkikk etter noen av den ekstremt ekstroverte typen som er prinsipiell forkjemper for obskuriteter som albuelapper, men samtidig er ømskinnet nok til å kjenne en ert under tyve ederdunsdyner. Er det deg? Hit me up. Pronto.

Kvinne (26)

Ser etter en hyggelig, høy, ikke-skuffende mann som liker å løfte. Pluss om du liker tequila. Kan tilby et livsbejaende og ergonomisk partnerskap.

Kjekk og eventyrlysten, ung 20-åring

Det var en gang tre venninner som skulle til Blindern for å gjøre seg smartere. På veien dit bor jeg, en kjekk ung 20-åring. For å komme til Blindern må de spasere forbi kjekkasen.

Først gikk den minste: «Ånei, ikke ta meg, for jeg er under 170 cm og har rødt hår. Bare vent litt, så kommer den mellomste damen.»

Så kom den mellomste: «Å nei, ikke ta meg, for jeg er 180 cm og har blondt hår. Bare vent litt, så kommer en større dame.»

Til slutt kom den større. «Nå kommer jeg og tar deg», sa kjekkasen. «Ja, kom du, for jeg er 190 cm og har langt brunt hår, to store meloner, og med dem kan jeg forføre hvem som helst.» Så sprang hun på kjekkasen og de elsket lykkelig alle sine dager.

Hvis den største damen minner om deg, og du kunne tenke deg å gjøre livet ditt til et eventyr, ta kontakt;

Dame, 22 vårar

Svenska som önskar tvåspråkiga barn (ikke nå da). Medisinstudent med intresse för jazzbarer, böcker, kaffe, blomster og kjoler. Har en tendens at gå på teater, konstmuseum, ballet og bo i andre länder i tillegg. Söker noen som är litt bättre på fölser än meg, noen som er litt komplisert og noen som er ärlig og kan stå för sin mening. Trenger ikke å være samme person;)

